

Srđan Orsić

O čovečuljcima (anti-poezija)

Kolo sreće

Preko starih lepi nove:

Na izbore plakat zove!

Predstavnici, predsednici

Sekretari, zamenici

Fotošopom nasmejani

Nametnuti, odabrani

Našminkani, ulepšani

Stižu s njima bolji dani

Biće, svi su Bogom dani

I parole, i slogani

Napred! Hrabro! Sve do cilja!

Do briselskog izobilja

Na hartiji svima tesno:

Ko bi levo, taj je desno

A ko desno, levo sada

Biće bolje! Samo, kada?

Upravni govor

Majmune za govornicom

Razapni u osmeh žvale

Led probijaj nekim vicom

Lakše će da pobudale

Imaćeš ih ko na dlanu

Nagužene, natrcene

Kad škrbava usta granu

Jebaćeš im decu, žene

Puko mrčenje artije

Nauči napamet govor

Sve po diktatu partije

Evo ih, prinose lovor

Tariguza bivšeg tuljci

Goli, sivi čovečuljci.

Kadar kadar

Građen poput centarhalfa

Pojavi se mužjak alfa

Sa kravatom, u odelu

Na prijemu, na koktelu

Bolje ne bi, da su htele,

Čarape mu sele bele

I na njima gomboc čička:

Vrpolji se noga lička

Kalup bečki davi, stiska:

Ime mu je na vrh spiska-

Engleski bez pola muke

Nešto reči, više ruke

Sagovornik skoro shvata:

Gospodin je diplomata!

Viče, maše, prazni čaše

Kulturni je to ataše.

Žikino kolo

Čovečuljci sivih faca

Nosevi ko ofingeri

Kritična su ovde masa

Ovce striži, jarca deri

Cimaj, brale, tamo-vamo

Budala se smerno smeši

Ne daj Bože, ne to samo

Samo on da ne pogreši

Imaš poso, ćuti, trpi

Samo bleji, ne mekeći

Seci uši, dupe krpi

Smireno je sve u vreći

Ti ih pljačkaš, oni mašu

U dupe ih jebem glupo

U krug jedni druge jašu

Normalan bi tu prolupo.

Srdan Orsić